

I. Disposicions generals

CAP DE L'ESTAT

85 *LLEI 50/1985, de 27 de desembre, d'incentius regionals per a la correcció de desequilibris econòmics interterritorials. («BOE» 3, de 3-1-1986, i «BOE» 64, de 15-3-1986.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapigueu: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

La Constitució, a l'article 40.1, estableix que els poders públics han de promoure les condicions favorables per a una distribució de la renda regional més equitativa. Així mateix, a l'article 138.1 es diu que, per garantir la realització efectiva del principi de solidaritat, l'Estat ha de vetllar per l'establiment d'un equilibri econòmic, adequat i just, entre les diverses parts del territori espanyol. L'assoliment d'aquests objectius requereix una actuació de l'Estat encaminada a fomentar l'activitat econòmica, mitjançant la concessió d'incentius regionals, a les zones geogràfiques menys afavorides i en aquelles altres que travessen especials dificultats econòmiques.

La diversitat de disposicions legals que actualment regulen els incentius regionals constitueix un conglomerat de figures juxtaposades que dificulten la consecució dels fins que tenen assignats, circumstància aquesta que reclamava per si sola la realització d'un esforç de simplificació i racionalització que conduís a una sistematització plena i de nou encuny dels incentius regionals.

A més, els canvis institucionals, derivats de la nova configuració territorial de l'Estat i de la pròxima integració d'Espanya en la CEE, plantegen la conveniència de crear un marc de col·laboració amb les comunitats autònomes i d'adaptar els incentius regionals als criteris vigents a les comunitats europees, referits a la necessitat de definir sostres diferencials d'intensitat de les ajudes, complir el principi d'especificitat regional, dotar de transparència el sistema, preveure les repercussions sectorials i instaurar un sistema eficaç de vigilància.

El contingut de la Llei respon a cadascuna de les motivacions fins ara assenyalades i constitueix un ordenament complet sobre aquesta matèria. L'article u defineix els incentius regionals, estableix la forma de determinar les activitats promocionables i instaura un mecanisme unificat per a la seva concessió, que es completa amb les funcions de coordinació i control que l'article quatre atribueix

al Consell Rector. L'article dos especifica els tipus de zones promocionables, el seu sistema de delimitació i introdueix una jerarquització entre aquestes.

Els incentius regionals que es poden concedir s'estableixen a l'article tres, en què es preveu, a més, l'establiment d'un límit màxim d'ajuda per tots els conceptes en funció de la intensitat dels problemes regionals de cada zona promocionable.

Tenen especial importància en la Llei els aspectes competencials i orgànics. A aquests efectes, el Consell Rector, amb la composició i les competències assenyalades a l'article quatre, és l'òrgan de coordinació i d'encontre dels diversos departaments de l'Administració de l'Estat i de les comunitats autònomes afectades.

Completen el contingut de la Llei la inclusió de tres principis bàsics: la concatenació pressupostària, la inspecció i vigilància estatals i la pèrdua dels beneficis per incompliment de les condicions exigides. Alhora que, per fer possible la implantació del nou model, després de derogar les disposicions vigents, assenyalen les pautes d'adaptació en les disposicions transitòries.

Article u

1. Són incentius regionals, als efectes d'aquesta Llei, les ajudes financeres que concedeixi l'Estat per fomentar l'activitat empresarial i orientar la seva localització cap a zones prèviament determinades, per tal de reduir les diferències de situació econòmica en el territori nacional, repartir més equilibradament les activitats econòmiques sobre aquest i reforçar el potencial de desenvolupament endogen de les regions.

2. S'han de determinar per reglament les activitats promocionables d'acord amb les directrius i orientacions que fixi el Govern en cada moment en les seves polítiques sectorials, prenent en consideració les previsions de les comunitats autònomes.

3. La concessió i administració dels incentius regionals s'ha d'efectuar exclusivament d'acord amb les normes d'aquesta Llei i les disposicions que la despleguin.

Article dos

1. Els incentius regionals es poden aplicar a les zones amb menor nivell de desenvolupament, a les zones industrialitzades que es trobin en declivi o a aquelles amb circumstàncies específiques que ho aconsellin, sempre que aquestes es defineixin d'acord amb les directrius de la política regional.

2. El Reglament d'aquesta Llei ha de determinar els tipus de zones promocionables a què es refereix l'apartat anterior i classificar-les en funció de la intensitat dels problemes regionals.

3. El Consell Rector, creat a l'article quatre d'aquesta Llei, ha de proposar al Govern les comunitats autònomes o àrees geogràfiques on es poden aplicar els incentius regionals. La delimitació geogràfica de les zones

promocionables s'ha de fer mitjançant un reial decret. Seguidament, d'acord amb cada comunitat autònoma afectada, s'han de determinar les zones prioritàries.

Article tres

1. Els incentius regionals que es poden concedir, amb càrrec a la partida pressupostària destinada a aquest efecte i quan es compleixin els requisits que s'estableixin, són els següents:

a) Subvencions, sigui quina sigui la forma que adoptin o el concepte pel qual es concedeixin.

b) Bonificacions de la quota empresarial de la Seguretat Social durant un nombre màxim d'anys que s'ha de determinar per reglament.

2. Cap projecte acollit a aquesta Llei no pot percebre altres ajudes financeres, sigui quina sigui la seva naturalesa i l'òrgan que les concedeixi, excepte les que es determinin per reglament, que acumulades a les anteriors sobrepassin un límit màxim, expressat en termes de subvenció neta equivalent. S'ha de determinar per reglament el límit màxim de subvenció per a cada zona promocionable en funció de la intensitat dels seus problemes regionals.

3. Aquest límit màxim es pot fixar, alternativament o conjuntament, en termes de percentatge de la inversió o d'import de subvenció per ocupació creat.

4. Es poden instrumentar mesures de suport i assessorament tècnic tendents a facilitar l'accés als beneficis d'aquesta Llei.

Article quatre

1. Es crea un Consell Rector com a òrgan encarregat de programar i promoure les actuacions estatals en matèria d'incentius regionals, de vetllar per la coordinació d'aquests incentius amb la resta d'instruments de la política de desenvolupament regional i, als efectes del que estableix l'article 3.2 d'aquesta Llei, amb les ajudes sectorials amb incidència regional.

2. El Consell Rector, que està adscrit al Ministeri d'Economia i Hisenda, pot recollir de les administracions públiques la informació necessària i formular les mocions que consideri oportunes. Està integrat per representants dels ministeris d'Economia i Hisenda; Obres Públiques i Urbanisme; Treball i Seguretat Social; Indústria i Energia; Agricultura, Pesca i Alimentació; Transports, Turisme i Comunicacions, i Administració Territorial.

3. La proposta de concessió dels incentius regionals que siguin procedents correspon al Consell Rector, que l'ha de fer per si mateix o per delegació, en grups de treball constituïts en el seu si. En aquests grups de treball s'assigna representació a les comunitats autònomes afectades en cada cas.

4. El Consell Rector, a través del ministre d'Economia i Hisenda, ha d'elevat trimestralment al Govern, i quan aquest ho requereixi, una memòria explicativa dels incentius regionals concedits.

Article cinc

1. La concessió dels incentius regionals l'efectua el Ministeri d'Economia i Hisenda.

2. Quan es tracti de projectes en què la inversió excedeixi els 1.000.000.000 de pessetes, la concessió correspon a la Comissió Delegada del Govern per a Afers Econòmics.

Article sis

Correspon a l'Administració de l'Estat vigilar l'aplicació adequada dels incentius regionals que regula aquesta Llei, sense perjudici de les activitats de control i seguiment que realitzin les comunitats autònomes, i per a això poden realitzar les inspeccions i comprovacions i recollir la informació que considerin oportuna.

Article set

1. L'incompliment, per raons imputables al beneficiari, de les obligacions imposades com a conseqüència de la concessió dels incentius que preveu aquesta Llei, així com el falsejament, la inexactitud o l'omissió en les dades subministrades que hagin servit de base per a la concessió, dóna lloc a la pèrdua total o parcial dels beneficis, al consegüent reintegrament d'aquests, amb abonament dels interessos de demora que corresponguin, i a una multa de l'import al triple de la quantia dels beneficis esmentats, segons la gravetat de l'incompliment i sense perjudici de l'aplicació, quan sigui procedent, dels preceptes sobre delictes fiscals.

2. L'Administració pot exercir l'acció de responsabilitat contra els administradors de les empreses infractores pels danys ocasionats a l'Estat.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL

El Govern queda autoritzat a dictar totes les disposicions que exigeixi el desplegament d'aquesta Llei i a modificar el límit quantitatiu que estableix l'article 5.2 en funció de l'evolució de les circumstàncies econòmiques.

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera.—Les grans àrees, pols, zones i polígons que, d'acord amb el que estableix aquesta Llei, s'hagin de derogar, mantenen la seva vigència durant un any a comptar de la seva entrada en vigor, excepte en el cas de les que estiguin localitzades en comunitats autònomes en què s'hagin de crear zones promocionables, que es derogaran quan entrin en vigor els corresponents reials decrets de delimitació i declaració d'aquestes.

Segona.—No obstant el que disposa la disposició transitòria primera, els expedients en tramitació en el moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei es continuen regint per les disposicions a què s'hagin acollit en cada cas les sol·licituds corresponents fins a la resolució d'aquests.

Tercera.—S'autoritza el Govern a adaptar a aquesta Llei, en un termini de sis mesos, el règim de les zones d'urgent reindustrialització que preveu la Llei 27/1984, de 26 de juliol, sobre reconversió i reindustrialització; s'han de mantenir en tot cas els beneficis que conté la disposició esmentada durant el termini que estableix l'article 29 de la mateixa Llei.

DISPOSICIÓ DEROGATÒRIA

Queden derogats els articles 4 i concordants de la Llei 152/1963, de 2 de desembre, d'indústries d'interès preferent; la disposició final tercera de la Llei de mines de 21 de juliol de 1973, pel que fa a la declaració de determinades zones mineres com de localització industrial preferent; els articles 36 a 45 del text refós de la Llei del III Pla de desenvolupament econòmic i social, aprovat pel Decret 1541/1972, de 15 de juny, i l'article 49.4 del text de la Llei de reforma i desenvolupament agrari, aprovat pel Decret 118/1973, de 12 de gener.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 27 de desembre de 1985.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ

(Aquesta Llei s'inclou tenint en compte la Correcció d'errades publicada al «BOE» 64, de 15-3-1986.)